

Over mijn vader Vincente Beltranos,
aanhanger van Franco,

In 2015 stierf mijn moeder. Het ouderlijke huis werd verkocht, de inboedel werd verdeeld. In een oud sigarenkistje vond ik papieren die voor het daglicht verborgen werden gehouden. Documenten die een heel ander licht werpen op de dood van mijn vader midden jaren zestig. Documenten waarvan ik liever had gehad dat ze nooit hadden bestaan, die ik eigenlijk liever zou verbranden, uit het leven wil wissen, maar ze werpen licht op mijn bestaan. Ze zijn het blok aan mijn been, dat ik jarenlang onwetend heb meegedragen, maar ze verklaren grotendeels waarom ik geworden ben wie ik nu ben.

Ik kan me zelf niets verwijten. Ik leef het leven waarvoor ik heb gekozen, misschien wel uit noodzaak, maar een leven waar ik achter sta, een ideologie waarop ik trots wil zijn, en die lijnrecht tegenover de ideeënwereld van mijn ouders staat.

9 jaar was ik, toen we naar België verhuisden. Dat was in het voorjaar van 1964. We verruilden het warme Valencia in Spanje voor het kille Genk, waar mijn vader werk vond als mijnwerker in Zwartberg. Toen in 1966 sprake was van sluiting van de mijn, kwamen de mijnwerkers in opstand. Er braken rellen uit en er vielen doden. Ook mijn vader kwam om het leven. Omdat zijn overlijden gehuld was in mysterie, kregen we geen enkele compensatie. Ook de Spaanse enclave waar we deel van uitmaakten, keerde ons de rug toe. Dat maakte van mij een verbitterd mens. Pas 12 was ik, maar samen met mijn moeder en drie jongere zussen werden we geweerd als de pest. We waren genoodzaakt te vertrekken en vonden onderdak in de Antwerpse haven. Dankzij de COO, het latere OCMW konden we ons hoofd boven water houden.

Uit deze verwerpelijke documenten die hier nu voor mij op tafel liggen, blijkt dat mijn vader niet gevlucht was voor armoede, noch voor het dictatoriale regime van Franco, integendeel ! Uit militaire documenten blijkt dat hij een uitstekend soldaat was, bereid om zijn leven te geven voor niemand minder dan hun aller weldoener, il Caudillo de Espana por la Gracia de Dios (leider van Spanje bij de Gratie Gods) , El generalissimo Francisco Franco. Tot mijn grote ontsteltenis stel ik nu vast, dat ik naar alle waarschijnlijkheid zelf naar hem vernoemd ben!

De reden van onze komst naar Genk was niets minder dan spionage. Mijn vader daalde samen met andere Spanjaarden de diepte in; leefde en werkte met hen honderden meters onder de grond in nauwe gangen, waar zuurstof van long naar long werd uitgeperst, waar zweetdruppels de lucht verzwaren, hij leerde hen kennen als waren ze één grote familie en vervolgens bezegelde hij het lot van dissidenten. Zonder enige scrupules voegde hij hun naam toe aan de doedenlijst. Toen hij ontmaskerd werd, was ook zijn lot bezegeld. De tumultueuze dagen van opstand in Waterschei en Zwartberg bleken de ideale omstandigheden om van deze verrader verlost te worden. Hij werd halfdood geslagen en gedumpt op een afgelegen pad tussen de weilanden, waar hij waarschijnlijk in een langzame doodstrijd, door onderkoeling en bloedverlies het leven verliet. Wat zouden zijn laatste gedachten zijn geweest? Spijt ? Zou hij aan ons gedacht hebben? aan Franco?

Vincente Beltranos 1931-1966

Bedenkingen neergeschreven door Fransisco Beltranos, zijn zoon